

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 15 września 1885.

131.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 15 września 1885,

zmieniające niektóre przepisy Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) jakoteż dodatków do niego, ogłoszonych rozporządzeniami z dnia 15 września 1881 (Dz. u. p. Nr. 100) i z dnia 1 lipca 1884 (Dz. u. p. Nr. 106).

W Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonym rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) jakoteż w dodatkach do niego, ogłoszonych rozporządzeniami z dnia 15 września 1881 (Dz. u. p. Nr. 100) i z dnia 1 lipca 1884 (Dz. u. p. Nr. 106), zmieniają się i uzupełniają paragrafy niżej wyszczególnione, jakoteż ustępy Dodatku *D*, w następujący sposób:

§. 45.

W drugiej Uwadze po słowach: „W obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim obowiązuje to“ dodać: „pod względem skutków uchybienia czasu dostawy“.

§. 48.

W postanowieniu pod *A*, *3*, *e* wykreslić należy wyrazy: „mianowicie podpalki (amorces)“ i zamiast nich położyć: „co się tyczy tasemek podpalniczych i podpalek (amorces), porównaj Dodatek *D*, Nr. III *a*).“

Do postanowienia pod *B* 2 przydaje się następujący trzeci ustęp:

„Za papiery wartości pieniężnej nie należy uważać: stęplowanych kart pocztowych, blankietów na przekazy pocztowe, kopert listowych i opasek, znaczków listowych, arkuszy stęplowych i znaczków stęplowych, jakoteż tym podobnych znaczków walorowych.“

Dodatek D.

Numer III a.

Po Nr. III zamieścić należy pod Nr. III a następujące postanowienie:

„Tasiemki podpalnicze i podpałki (amorces) podlegają następującym przepisom:

1. Pakować je należy w pudełkach tekturowych, najwięcej po 100 podpałów, które zawierać mogą ogółem najwięcej 0·75 grama masy palnej.

Z pudełek tych, biorąc ich najwięcej po 12 robić należy rulony a z rulonów, biorąc ich najwięcej po 12, twarde pakiety papierem owinięte.

2. Pakiety wkładać należy do naczyń z grubej blachy żelaznej lub w skrzynie drewniane bardzo mocne, mających, pierwsze i drugie, najwięcej 1·2 metra sześciennego pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pakietami był przestwór najmniej na 30 milimetrów, wypełniony trocinami, słomą, pakułami lub podobnym materiałem i aby pakiety nie mogły się ruszać lub posuwać nawet w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach prócz tego co zawierają napisać należy wyraźnie, kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo napisane przez fabrykanta i przysięgłego chemika potwierdzające, że przepisy powyższe Nr. 1 aż do 3 zostały zachowane.

Toż samo poświadczyć winien posyłający w liście przewozowym, gdzie podpis jego ma być urzędownie uwierzyteliony.“

Numer VIII.

Jako drugi ustęp dodać należy następujące postanowienie:

„Masę, która była użyta do czyszczenia gazu, zawierającą żelazo lub mangan — o ile nie jest oddana w wozach żelaznych z wiekami żelaznymi, szczelnie się zamykającymi (tak zwanych wozach trumiennych) — przyjmuje się do przewiezienia tylko zapakowaną w szczelnych naczyniach blaszanych.“

Numer IX.

Postanowienie umieszczone pod tym numerem należy wykreślić a za liczbą IX zanotować: „obacz pod Nr. XXXV“.

Numer X.

Postanowienie zawarte pod l. 2 opiewać ma następnie:

„2. Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami, jako też rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasyczone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie powinna wynosić więcej jak 60 kilogramów.“

Numer XXI.

Numer ten opiewać będzie następnie:

„XXI. Olej skalny, surowy i oczyszczony, o ile przy ciepłocie 14 stopni R. jego ciężar gatunkowy wynosi najmniej 0·780, albo gdy barometr wskazuje 760 milimetrów, wydaje parę nie zapalającą się w ciepłocie poniżej 21 stopni C. (Test-petroleum);

oleje wyrabiane ze smoły węgla brunatnych, o ile mają ciężar gatunkowy najmniej taki jak wyżej ustanowiony (olej solarny, fotogien itd.);

wreszcie oleje ze smoły węgla kamiennych (benzol, toluol, ksyol, kumol itd.), jakoteż olej mirbanowy (nitrobenzol).

Przedmioty powyższe podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ile nie wejdą w użycie wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe), wolno przewozić: albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach, albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych, albo

c) w naczyniach szklanych a w obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim także kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń posyła się razem, należy je zapakować w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach moenych, dobrze przytwardzonymi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasyczone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki w naczyniu szklanem nie może wynosić więcej nad 60 kilogramów, w naczyniu kamionkowym więcej nad 75 kilogramów.

2. Gdyby się naczynia podczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyładowane i razem z tem co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie należy przyjmować do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej odpowiedniej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższego Nru 3go odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia te deklarować należy zawsze jako użyte do tego.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXIX.

6. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów w ustępie 1 i 2 tego numeru wzmiankowanych, wynosi najmniej 0·780, lub że olej skalny czyni zadość postanowieniu co do stopnia zapalności, we wstępie zamieszczonemu. Jeżeli wzmianki o tem niema w liście przewozowym, zastosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII.“

Numer XXI a.

Po Nr. XXI umieścić należy pod Nr. XXI a następujący przepis:

„XXI a. Olej skalny, surowy i oczyszczony, nafta i destylaty oleju skalnego i nafty, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy 14 stopniach R. wynosi mniej niż 0·780 a więcej niż 0·680 (benzyna, ligroina i olej do czyszczenia).

Przedmioty powyższe podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ile nie wejdą w użycie wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe) wolno przewozić tylko: albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach, albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych, albo

c) w naczyniach szklanych a w obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim także w kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń posyła się razem, należy je zapakować w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wyczołkową lub innemi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wicko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasyczone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie może wynosić więcej nad 40 kilogramów.

2. Gdyby się naczynia podczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyładowane i razem z tem, co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartemi wagonami. Przedmiotów tych nie należy przyjmować do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej opowiedniej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższego Nr. 3go odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia te deklarować należy zawsze jako użyte do tego.

5. Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami porównaj Nr. XXXIX.

6. Przy ładowaniu i wyładowywaniu nie wolno koszów lub kubłów z baniami wozić na wózku ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękojści, któremi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzać. Ładować nie wolno jedno na drugim, lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każda z osobna posyłka powinna być opatrzona wyraźnym napisem „Ostrożnie z ogniem“ wydrukowanym na czerwonym tle; nadto kosze i kubły z naczyniami szklanemi lub kamionkowemi winny mieć napis: „Nieść trzeba“. W obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim przyklepiona być ma na wagonach kartka czerwona z napisem: „zestawiać ostrożnie“.

9. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów, w ustępie 1 tego numeru wzmiankowanych, przy 14 stopniach R. wynosi mniej niż 0·780 a więcej niż 0·680. Jeżeli wzmianki o tem niema w liście przewozowym, stósowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII.“

Numer XXII.

Numer XXII opiewać będzie następnie:

„XXII. Eter skalny (gazolina, neolina itd.) i tym podobne wytwory łatwo zapalne, wyrobione z nafty lub smoly z węgla brunatnych, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy 14 stopniach R. wynosi 0·680 lub mniej.

Przedmioty powyższe podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te przewozić wolno tylko: albo

a) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałych, albo

b) w naczyniach szklanych a w obrocie wewnętrznym austryacko-węgierskim także w kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń posyła się razem, należy je zapakować w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem, z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posylki nie może wynosić więcej jak 40 kilogramów.

2. Gdyby się naczynia podczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyładowane i razem z tem, co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posylającego.

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie należy przyjmować do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej opowiedniej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższego Nr. 3go odnoszą się także do naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia te deklarować zawsze należy jako użyte do tego.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXIX.

6. Przy ładowaniu i wyładowywaniu nie wolno koszów lub kubłów z baniami szklanymi wozić na wózkach ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękojści, któremi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzać. Ładować nie wolno jedno na drugim, lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każda z osobna posylka opatrzona być powinna napisem: „Ostrożnie z ogniem“ wydrukowanym na czerwonym tle; nadto kosze i kubły z naczyniami szklanymi lub kamionkowymi winny mieć napis: „Nieść trzeba“. W obrocie wewnętrznym austryacko-węgierskim przyklepiona być ma na wagonach kartka czerwona z napisem: „zestawiać ostrożnie“.

Oprócz tego stósowane będą przepisy podane pod Nr. XVI₄.

Numer XXXI.

W pierwszym ustępie po wyrazach: „i inne przedmioty tego rodzaju“ dodać należy: „(co się tyczy używanej wełny do czyszczenia, porównaj ustęp 3)“.

Jako trzeci ustęp przydaje się przepis następujący: „Używaną wełnę do czyszczenia przyjmować wolno do przewozu tylko w mocnych szczelnie zamkniętych beczkach, skrzyniach i tym podobnych naczyniach“.

Numer XXXV.

Po wyrazach: „wiory drzewne itd.“ dodać należy: „jakoteż towary wyrabiane przez mięszanie pozostałości oleju skalnego, żywicy i tym podobnych istot z ciałami sypkimi palnymi“.

Numer XXXVIII a.

Po Nr. XXXVIII umieścić należy pod Nr. XXXVIII a następujący przepis: „XXXVIII a. Amoniak plynny (zgęszczony) wolno oddawać do przewozu tylko w naczyniach z żelaza szwejsowanego, przetapianego lub stali lanej, które

na próbie urzędowej wytrzymały ciśnienie stu atmosfer bez stałej zmiany formy. Na naczyniach powinien znajdować się wyraźny znak urzędowy, poświadczający, że próba taka odbyła się a to w obrębie roku przed oddaniem. Naczynia pakować należy mocno w skrzyniach w taki sposób, aby rzeczony znak można było z łatwością dostrzedz przy odbieraniu na kolei.“

Zmiana drugiej uwagi do §fu 45, tudzież zmiana §fu 48, jakoteż Numerów VIII, IX, XXXI i XXXV Dodatku *D*, tudzież przydanie nowych Numerów III *a* i XXXVIII *a* do tegoż dodatku, nabywa mocy niezwłocznie, zmiana Numerów X, XXI i XXII, jakoteż przydanie nowego Numeru XXI *a* do Dodatku *D* od dnia 1 grudnia 1885.

Król. węgierski Minister komunikacyj, z którym się w tej mierze porozumiałem, wydaje jednocześnie takie samo rozporządzenie dla krajów korony węgierskiej.

Pino r. w.

132.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 15 września 1885, zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), zawierającego przepisy o przewozie towarów wybuchających kolejami żelaznymi.

W paragrafach poniżej wyszczególnionych rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), podającego przepisy o przewozie towarów wybuchających kolejami żelaznymi, czynią się następujące zmiany i przydają uzupełnienia, nabywające mocy niezwłocznie:

§. 1.

(Liczba 2 ma opiewać):

2. Amunicya prochowa, tudzież naboje gotowe.

Uwaga. Gotowe naboje metalowe, t. j. naboje, mające osłony wyłącznie metalowe, zapakowane w skrzyniach zawierających nie więcej jak 30 *kg* netto, jeżeli przepisy zawarte w §. 6, liczba 2 (ustęp 1 i 2), w §. 7 i w §. 10 lit. *a* tego rozporządzenia zostały zachowane, nie podlegają innym przepisom niniejszego rozporządzenia, jeżeli oprócz tego uczyniono jeszcze zadosyć następującym prawidłom:

Pociski powinny być tak mocno połączone z osłonami metalowymi, aby ich odłączenie się i wysypanie się prochu było niemożliwe.

Ściany skrzyni powinny mieć 2·5—3 *cm* grubości i posyłający winien skrzynie zamknąć plombami.

Posyłający winien przytwierdzić do listu przewozowego deklaracyą przez siebie datowaną i podpisaną, w której podany być ma także znak plomby.

Deklaracya ta opiewać ma następnie:

Deklaracya:

Niżej podpisany, któremu przepisy rozporządzenia e. k. ministerstwa handlu z dnia 15 września 1885 (Dz. u. p. Nr. 131) są znane, oświadczam, że posyłka, w dołączonym liście przewozowym wyluszczonej, znakiem oplombowana, czyni zadosyć przepisom tego rozporządzenia i bierze na siebie odpowiedzialność za wszelką szkodę, którąby na składzie lub podczas przewozu zapalenie się lub eksplozja tej posyłki zrzuciła, poddając się oraz prawu regresu za wynagrodzenia,

które przewożąca kolej w razie, gdyby osoby zostały zranione, obowiązana jest płacić w myśl ustawy z dnia 5 marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 27) o odpowiedzialności kolei.

Data.

Podpis.

(Liczba 8 ma opiewać):

8. Kapsle do pocisków, kapsle blaszkowe i podpałki nie wybuchające.

Uwaga: Kapsle blaszkowe, jeżeli przepisy zawarte w §. 6, liczba 8, i w §. 10 lit. a zostały zachowane, nie podlegają innym przepisom niniejszego rozporządzenia, jeżeli oprócz tego uczyniono jeszcze zadosyć prawidłom §fu 6, liczba 2 (ustęp 1 i 2) i kapsle te oddane są w skrzyniach, mających ściany najmniej 2·5—3 *cm* grube i zawierających w sobie nie więcej jak 30 *kg* netto.

(Na końcu §fu 1go przydać należy):

11. Tasiemki podpalnicze i podpałki (amorcees).

§. 6.

(Na końcu przydać należy):

11. Tasiemki podpalnicze i podpałki (amorcees) podlegają następującym przepisom:

1. Pakować je należy w pudełkach tekturowych, najwięcej po 100 podpałów — które zawierać mogą ogółem najwięcej 0·75 *g* masy palnej. — Z pudełek tych biorąc ich najwięcej po 12 robić należy rulony a z rulonów biorąc ich najwięcej po 12 twarde pakiety papierem owinięte.
2. Pakiety wkładać należy do naczyń z grubej blachy żelaznej lub w skrzynie drewniane bardzo mocne, mających pierwsze i drugie, najwięcej 1·2 *m*³ pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pakietami był przestwór najmniej na 30 *mm* wypełniony trocinami, słomą, pakulami lub podobnym materyałem i aby pakiety nie mogły się ruszać lub posuwać nawet w razie wstrząśnienia.
3. Na naczyniach, prócz tego, co zawierają, należy napisać wyraźnie, kto posyła i z której fabryki.
4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo, napisane przez fabrykanta i przysięgłego chemika, potwierdzające, że przepisy powyższe Nr. 1 aż do 3 zostały zachowane.

Toż samo poświadczyć winien posyłający w liście przewozowym, gdzie podpis jego ma być urzędownie uwierzytelniony.

(§. 34 ma opiewać):

Stacya odbierająca zapowiadać ma stacyi wydawczej telegraficznie albo bezpośrednio albo przez stacye pośrednie o nadejściu transportu prochu i w ogóle amunicyi, którego jedna posyłka waży przeszło 60 *kg* netto, lub transportu środków rozsadzających koncesyonowanych.

Stacya odbierająca obowiązana jest uwiadomić odbiorcę telegraficznie na koszt posyłającego o odejściu takiej posyłki.

Król. węgierski Minister komunikacyj, z którym się w tej mierze porozumiałem, wydaje jednocześnie takie samo rozporządzenie dla krajów korony węgierskiej.

133.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 15 września 1885.**

o postępowaniu ze statkami przeznaczonemi do przewożenia podróżnych na morzu.

§. 1.

Postanowienia rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 1 września 1883 (Dz. u. p. Nr. 143), którem dla okrętów morskich, przeznaczonych do przewożenia podróżnych, wydane zostały przepisy, tyczące się bezpieczeństwa, nie stosują się do statków (żaglowych lub parowych), używanych do przewożenia podróżnych pomiędzy portami blisko siebie leżącemi.

§. 2.

Zanim statki takie otrzymają pozwolenie do przewożenia podróżnych, właściwy urząd portowy i zdrowotny morski przekonać się ma, czy są zdadne do żeglowania po morzu i zaopatrzone we wszystkie potrzeby.

Na podstawie tej rewizyi urząd ów oznaczy następnie, ilu podróżnych statek może brać na pokład ze względu na miejscowe stosunki i rodzaje kursów.

§. 3.

Właściwy urząd portowy i zdrowotny morski ma się także przekonać, czy dowódzca statku jest zdalna do tego osoba.

§. 4.

Statki te otrzymają certyfikat urzędowy poświadczający, że są upoważnione do przewożenia podróżnych pomiędzy oznaczonemi portami.

§. 5.

Nadzór nad dopełnianiem postanowień, w rozporządzeniu niniejszem zawartych, należy do urzędów portowych i zdrowotnych morskich.

§. 6.

Sternik statku przewozowego, któryby nie czynił zadość obowiązkom, jakie wkłada na niego rozporządzenie niniejsze, karany będzie grzywną w kwocie aż do stu złotych, która wpływa do funduszu wsparć dla marynarzy.

Grzywny, których skazani na karę nie mogą zapłacić, zamiennie będą na areszt. W przypadku takim wymierzać się będzie za grzywnę w kwocie aż do 2 zł. areszt 12godzinny a za grzywny w kwocie od 2 aż do 10 zł. i za każde następne 10 zł. areszt jednodniowy.

Od orzeczenia wydanego przez urząd portowy i zdrowotny morski można odwołać się w przeciągu dni 15 do Władzy morskiej.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.